

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie

z dnia (...) r.

w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Paweł Strzelec

Sędziowie r.pr. Tomasz Marzec - sprawozdawca

r.pr. Bożena Bielecka

Protokolant aplikant radcowski – Barbara Olech

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...) r. sprawy ze skargi (...) na postępowanie radcy prawnego (...) na skutek odwołania z dnia (...) r. od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r., sygn. akt RD-(...) o odmowie wszczęcia dochodzenia postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 2115) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący:
Paweł Strzelec

Członkowie:
Tomasz Marzec

Bożena Bielecka

Uzasadnienie

W dniu (...) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pana (...) od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia. Skarżący Pan (...) zaskarża przywołane powyżej postanowienie w całości, podtrzymując argumentację zawartą w skardze, która wpłynęła do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, w szczególności zarzucając Rzecznikowi Dyscyplinarnemu mataczenie i podawanie nieprawdy oraz błędną interpretację zdarzeń i faktów w niniejszej sprawie.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

w dniu (...) r. Pan (...), zwany dalej Skarżącym, złożył skargę na radcę prawnego (...) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.

Skarżący zarzucił radcy prawnemu (...), że jako jego obrońca działała na jego szkodę, nie wniosła w jego sprawie skargi kasacyjnej, nie złożyła pism w jego sprawie, unikała spotkań i komunikowania się ze Skarżącym. Ponadto Skarżący zarzucił radcy prawnemu (...) popełnienie „przestępstw sądowych i prokuratorskich” oraz dokonanie nadużyć w prowadzonych sprawach.

Po analizie materiału dowodowego Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie pismem z dnia (...) r. zwrócił się do radcy prawnego (...) z prośbą o ustosunkowanie się do treści skargi.

Pismem z dnia (...) r. (do OIRP w Lublinie wpłynęło (...) r.) radca prawny (...) ustosunkowała się do skargi Pana (...). Radca prawny (...) podniosła, iż w dniu (...) r. otrzymała zarządzenie z dnia (...) r. o wyznaczeniu jej obrońcą z urzędu dla podejrzanego (...).

Następnie wyjaśniła, że dnia (...) r. do Sądu Rejonowego (...) został wniesiony akt oskarżenia przeciwko (...) w sprawie sygn. akt. PR Ds. (...) W dniu (...) r. radca prawny (...) wysłała do podejrzanego zawiadomienie o wyznaczeniu jej obrońcą z urzędu wraz z prośbą o kontakt w celu umówienia spotkania. Pismo to zostało doręczone Skarżącemu, jednakże pozostało bez odpowiedzi. W (...)r. radca prawny (...) otrzymała przesyłkę pocztową od Skarżącego wraz z plikiem pism pisanych pismem ręcznym, których nie była w stanie rozczytać. Ponownie wysłała do Skarżącego pismo z prośbą o spotkanie, lecz pismo to ponownie pozostało bez odpowiedzi. W sprawie Skarżącego prokurator dopuścił dowód z opinii biegłych psychiatrów na okoliczność ustalenia poczytalności podejrzanego. W dniu (...) r. radca prawny (...) stawiła się w Prokuraturze celem zapoznania się z aktami sprawy Skarżącego. Wówczas doszło do spotkania Skarżącego z radcą prawnym, jednakże kontakt ze Skarżącym był utrudniony. Skarżący i radca prawny (...) umówili termin spotkania w siedzibie jej kancelarii na dzień (...) r. Skarżący nie stawił się w tym terminie, a także nie skontaktował się celem umówienia innego terminu.

Ponadto radca prawny (...) wyjaśniła, że w dniu (...) r. wysłała do Skarżącego emaila z przypomnieniem o obowiązku stawiennictwa na wyznaczony termin badania lekarskiego. Jednocześnie w dniu (...) r. złożyła do Sądu wnioski o wyznaczenie innego obrońcy, powołując się na trudności komunikacyjne ze Skarżącym, co uniemożliwiało ustalenie linii obrony. Sąd nie uwzględnił wniosku obrońcy.

W swoich wyjaśnieniach radca prawny wskazała, że prowadzi kancelarię, która jest otwarta dla klientów, a mając wspólnotę biurową z adwokatem, istnieje stała możliwość kontaktu i pozostawienia wiadomości, nawet pod jej nieobecność w siedzibie kancelarii.

W dniu (...) r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia.

W dniu (...) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pana (...) od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia.

W treści odwołania skarżący Pan (...) podtrzymuje argumentację zawartą w skardze, która wpłynęła do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie oraz twierdzi, że Rzecznik Dyscyplinarny mataczy w sprawie i podaje nieprawdę, a także błędnie interpretuje zdarzenia i fakty w przedmiotowej sprawie.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Rzecznika

Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, że w niniejszej sprawie brak jest znamion jakiegokolwiek przewinienia dyscyplinarnego, a więc nie można przyjąć, iż radca prawny (...) dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego, naruszając przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, czy też ustawy o radcach prawnych.

Analizując przedstawiony powyżej stan faktyczny należy stwierdzić, że brak kontaktu Odwołującego z radcą prawnym (...), a w konsekwencji – niemożność ustalenia linii obrony w sprawie, wynikała z postawy Odwołującego, który nie odpowiadał na kierowane do niego pisma, nie stawiał się na umówiony termin spotkania i nie kontaktował się ze swoim obrońcą, mimo wskazania przez obrońcę numeru telefonicznego i adresu kancelarii. Powyższe uniemożliwiło omówienie sprawy, treści pism i wniosków, które miałyby być przez obrońcę złożone w sprawie Odwołującego. Radca prawny (...) podjęła ze swojej strony starania w celu skontaktowania się ze Odwołującym, dla którego została wyznaczona obrońcą. Jednakże Odwołujący nie podjął współpracy z obrońcą, co uniemożliwiło podjęcie przez obrońcę działań w sprawie Odwołującego.

Wobec powyższego w tym miejscu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Rzecznika Dyscyplinarnego, że powyższe zachowanie radcy prawnego (...) nie miało znamion jakiegokolwiek przewinienia dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie analogicznie jak Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie stoi również na stanowisku, iż całkowicie niezasadny jest także zarzut Odwołującego o zaniechaniu wniesienia skargi kasacyjnej, gdyż w sprawie Odwołującego nie zapadł jeszcze wyrok, od którego przysługiwałaby kasacja.

Odwołujący nie przedstawił również żadnych dowodów, jak również w najmniejszym stopniu nie uprawdopodobnił jakichkolwiek okoliczności mogących wskazywać na mataczenie i podawanie nieprawdy w sprawie przez Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.

Reasumując Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Rzecznika Dyscyplinarnego, że w niniejszej sprawie brak jest znamion jakiegokolwiek przewinienia dyscyplinarnego, a więc nie można przyjąć, iż radca prawny (...) dopuściła się przewinienia dyscyplinarnego, naruszając przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, czy też ustawy o radcach prawnych.

Stosownie więc do powyższego, mając na uwadze ustalony stan faktyczny i prawny w niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznając postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...) r. sygn. akt RD (...) o odmowie wszczęcia dochodzenia za prawidłowe orzekł jak na wstępie.

POUCZENIE:

Zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1987 z późn. zm.) w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2115) **postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.**

Przewodniczący:
Paweł Strzelec

Członkowie:
Tomasz Marzec Bożena Bielecka